

Danmark som danskernes land.

En mark er i germansk sproglig betydning en afsides liggende område eller et ”grænseland”. Ordet kendes f.eks. fra det tysksprogede Østrig i form af landskabet Steiermark. Danmark betyder kort og godt danernes eller danskernes område. Det område, der tidligere var under dansk krone var imidlertid meget større og rummede i lange perioder også tysktalende og slavisktalende folkeslag i det nuværende Tyskland og Polen, samt andre skandinaver i det nuværende Norge og Sverige. Igennem uheldige krige indskrænkedes kongeriget til engang i løbet af det nittende århundrede at rumme stort set den egentlig centraldanske del af riget, når altså ses bort fra Island, Grønland og Færøerne. Danernes område (Jylland, Fyn og Sjælland med omliggende øer) beboedes i alle årene af efterkommere af de oprindelige nordgermanske folkeslag jyder og daner. Folkenavnet daner føres tilbage til det oldengelske daun, som skulle betyde dal og daner er altså ”lavlands beboere”.

Igennem historien er der sket en ubetydelig indvandring af fremmede folkeslag eller kulturer til landet bl.a. hugenotter, jøder, hernhuter etc. men det har i alt ikke drejet som om mere end nogle få tusinde personer i alt, som hurtigt er blevet optaget i befolkningen og problemløst indgået i samfundets forskellige funktioner.

Først med den massive indvandring fra muslimske lande i Mellemøsten, Afrika og Asien i anden halvdel af det tyvende århundrede er der sket en indvandring som har skabt betydelige økonomiske, kulturelle og sociale problemer for landet, selv om formålet med indvandringen netop var at afhjælpe økonomiske, sociale etc. problemer i enten afleverings- og/eller modtagerlandene.

Erfaringerne fra de sidste 30 års indvandring konkluderer imidlertid, at det alene er en gruppe indvandrere, som forårsager væsentlige problemer. Ingen, der har fulgt med i samfundsudviklingen i de seneste år, vil være i tvivl om, at der her tales om den muslimske gruppe, som hovedsagelig kommer fra landene i Nordafrika, Mellemøsten og Sydasiens.

Danmarks Statistik tæller ikke muslimer.

Der er i de seneste år jævnligt i pressen nævnt tal som 100.000, 200.000, medens andre siger ½ mio. ja op til en hel mio. Hvad er rigtigt?

Der anvendes i medierne og debatten i medierne f.eks. mellem politikere ofte begreber og tal for forskellige befolkningsgrupper, uden at disse defineres og forskellene forklares, således at der ofte sker sammenblanding af begreberne, og følgen er misinformation af tilhørere, lyttere, læsere...

I debatten har en række deltagere oplyst nogle meget forskellige tal for antallet af muslimer i Danmark, ofte baseret på meget forskelligt grundlag og oprindelse. Og som regel uden at kunne gøre rede for oprindelsen.

Biskop Niels Henrik Arendt oplyser i sin bog ”Gud er stor – om islam og kristendom” fra 1994 at der bor ca. 170.000 muslimer i Danmark. Biskoppen har adspurgt bl.a. i forbindelse med sine foredrag om islam oplyst, at tallet stammer fra ”telefonoplysninger fra kommunerne”. Biskoppen har i sine foredrag dog ikke fundet det relevant at revidere tallet opefter med baggrund i indvandringen siden 1994. Der kan desuden stilles tvivl ved, om biskoppen har kontaktet samtlige knap 300 kommuner (før kommunalreformen af 2006/07), ligesom der kan stilles tvivl ved, om kommunerne har kunnet oplyse tal (anal muslimer i kommunen), som Danmarks Statistik oplyser ikke at råde over. Biskoppens ”troværdighed” qua sin stilling har imidlertid betydet, at tallet 170.000 er blevet tillagt stor vægt.

Lars Hedegaard citeres ofte for at have anslået antallet af muslimer i Danmark til ca. 200.000 på baggrund af en sortering af Danmarks Statistiks tabeloversigt over navne i kristne navne henholdsvis muslimske navne.

Danmarks Statistik og Statistikbanken er imidlertid ikke den helt store hjælp.

Danmarks Statistik og Statistikbanken (dst.dk)

Tidligere har Danmarks Statistik haft en tabel på internettet, hvor man kunne opstille samtlige fornavne efter hyppighed, men tabellen i "Statistikbanken" er i dag desværre konstrueret, så man kun kan vælge et navn og herefter får oplysning om antallet af personer her i landet med dette navn. Det fremgår desuden heller ikke, om dette antal alene omfatter personer med dansk statsborgerskab, eller om det også inkluderer herboende personer med opholdstilladelse dvs. udlændinge.

Hvis det er tilfældet at de tal, som Lars Hedegaard tog udgangspunkt i, alene omfatter danske statsborgere, da er Lars Hedegaards antal baseret på de i dag ca. 200.000 danske statsborgere af udenlandsk herkomst, idet tallet ikke medtager den muslimske del af de 270.051 (pr. 1.1.06) udlændinge som bor i landet, hvoraf en del endnu ikke har opnået dansk statsborgerskab. Danmarks Statistik har ved en omlægning af tabel og søgemulighed således udelukket en kontrol og opfølgning med denne metode.

Konklusion på ovennævnte er bl.a., at Danmarks Statistik må overtales til snarest at tilbyde statistikker og tabeller, hvoraf eksempelvis religiøst tilhørsforhold fremgår, samt opgjøre personer, som har erhvervet dansk statsborgerskab eller som er efterkommere efter personer, som har erhvervet dansk statsborgerskab. Befolkningen bør ikke alene opdeles efter statsborgerskab og i danske henholdsvis indvandrere og efterkommere, men også opdeles efter om der udlændinge eller danske forældre. Den nuværende definition på "dansker" er utilfredsstillende.

For en række år siden havde Statistisk Årbog en tabel, der opgjorde antallet af personer i landet efter trossamfund. For ca. 20 år siden var det hovedsagelig folkekirken samt forskellige kristne sekter, Jehovas Vidner, Mosaisk Trossamfund samt en lille gruppe "Andre". Men for nogle år siden faldt denne tabel ud af Statistisk Årbog.

Pas på med ord og definitioner.

I 1985 sagde daværende statsminister Poul Schlüter fra Det Konservative Folkeparti: "Jeg ved godt, at mange danskere er ængstelige for, at åbne grænser kunne føre til, at Danmark bogstaveligt talt blev oversvømmet af f.eks. en halv eller en hel million mennesker udefra. Det ville skræmme folk, men sådan går det jo ikke. I øjeblikket udgør flygtningene 0,3 % af befolkningen."

Læg mærke til, at Poul Schlüter talte om "flygtninge", og hverken om udlænding eller indvandrere. Den 1. januar 1985 var det samlede indbyggertal (personer med opholdstilladelse dvs. inkl. indvandrere og deres efterkommere) i Danmark ifølge Statistisk Årbog fra 1987 på i alt 5.111.108. Lidt hovedregning afslører, at 0,3 % af 5.111.108 personer kun er 15.333 personer. Andre tal fra Danmarks Statistik afslører endvidere, at i 1985 udgjorde antallet af indvandrere 140.566 personer, deres efterkommere udgjorde 23.360. Det betyder, at i alt 163.926 personer eller 3,2 % af indbyggerne i Danmark var af fremmed herkomst. Dvs. tallet var i virkeligheden 10 gange større.

Hvilket tal, den daværende statsminister har anvendt, er uklart, ligesom det heller ikke fremgår, hvad udtrykket "flygtninge" dækker, men Poul Schlüters konklusion er, at det drejede sig om få, og at den danske befolknings frygt skulle kendes ubegrundet. Dog siger Poul Schlüter, at det ville skræmme folk, hvis landet blev oversvømmet af en halv eller en hel million mennesker, men "sådan går det jo ikke". Men mon ikke Poul Schlüter tal alene har omfattet de udlændinge, som var kommet til landet som flygtninge indtil det pågældende år, og som endnu ikke havde opnået opholdstilladelse ellers statsborgerskab?

Poul Schlüter fik imidlertid heller ikke ret i sin vurdering af fremtiden. 1. januar 2006 nærmede vi os stærkt den halve million mennesker, som nævnes i citatet. Dette antal er altså blevet aktuelt kun 15 år senere. Spørgsmålet er, om denne grænse på en halv million mennesker af udenlandsk oprindelse er den grænse, som så i dag kan få den danske befolkning til at erkende, at

antallet også er væsentligt at diskutere. På den politiske arena har der igennem de seneste årtier været meget stor tilbageholdenhed over for at nævne tal og sætte grænser for, hvor mange fremmede et samfund som det danske er i stand til at optage, uden at samfundets værdier og socioøkonomiske grundlag ødelægges.

I medierne anvendes ordene ”udlænding” og ”indvandrer” ofte i flæng og uden at der samtidig gives en fuldt forståelig og entydig forklaring på, hvilken personkategori man egentlig taler om.

En ”udlænding” vil normalt være en person, som har bopæl her i landet, men som har bevaret sit oprindelige statsborgerskab eller som endnu ikke opnået dansk statsborgerskab. I modsætning hertil er man dansk, når man har dansk statsborgerskab. Det kan enten være opnået ved fødsel eller være erhvervet som følge af en lov (naturalisation).

En ”indvandrer” opfattes normalt som en person, der er indvandret til landet af hensyn til arbejde eller f.eks. ved giftermål. I dag er en stor del af de personer, der omtales som indvandrere reelt flygtninge, der har fået asyl, og som følge deraf har skiftet status fra ”flygtning” til ”indvandrer” gennem en permanent opholdstilladelse.

Definitioner fra Danmarks Statistik:

”En indvandrer er en person født i udlandet, hvis forældre begge (eller den ene, hvis der ikke findes oplysninger om den anden) er udenlandske statsborgere eller født i udlandet. Hvis der ikke findes oplysninger om nogen af forældrene, og personen er født i udlandet, betragtes personen også som indvandrer.

En efterkommer er en person født i Danmark af forældre, hvoraf ingen er danske statsborgere født i Danmark. Hvis der ikke findes oplysninger om nogen af forældrene, og den pågældende er udenlandsk statsborger, betragtes den pågældende også som efterkommer.

En dansker er en person, hvor mindst én af forældrene er dansk statsborger og født i Danmark, uanset personens eget fødeland og statsborgerskab. Hvis der ikke findes oplysninger om nogen af forældrene, er personen dansker, hvis den pågældende er dansk statsborger og født i Danmark.”

Hvad er en ”udlænding” i forhold til en ”indvandrer og efterkommer”?

En udlænding er kort sagt en person med bopæl her i landet, men som ikke har dansk statsborgerskab. En udlænding kan altså godt have bopæl her i landet og dermed også opholds- og arbejdstilladelse, men har blot ikke dansk statsborgerskab. Det kan f.eks. være den engelske ingeniør på maskinfabrikken eller den thailandske kone til styrmanden fra Mærsk.

Status pr. 1. januar 2006 – er der 620.000 muslimer i Danmark

I sine statistikker anvender Danmarks statistik helt bestemte definitioner på begreberne dansker, indvandrere og efterkommere.

Danmarks Statistik sorterer efter statsborgerskab og tæller ”danskere”, ”indvandrere” og ”efterkommere”, men ”danskere” kan godt være ”efterkommere efter indvandrere”.

I Statistisk Årbog og andre af publikationerne fra Danmarks Statistik (se f.eks. dst.dk herom) opgøres antallet af danskere, udlændinge og deres efterkommere. Man kan få oplysninger om antallet af personer med oprindelse i andre lande og se om disse har deres oprindelige statsborgerskab, eller om de har fået dansk statsborgerskab (om de er ”naturaliserede”). Det er her for læserne vigtigt at kende Danmarks Statistiks definition på begreber som dansker og udlænding mv., da disse er helt afgørende for forståelsen af tallene.

Hele landet	Statsborgerskab		Antal
	Danske	Udenlandske	Begge grupper
1. januar 2006			
a. Dansk oprindelse	4 957 171	7 053	4.964.224
b. Indvandrere	123 102	227 334	350.436
c. Efterkommere	77 135	35 664	112.799
b+c. Indvandrere og efterkommere	200.237	262.998	463.235
I alt	5.157.408	270.051	5.427.459

Kilde: <http://www.statistikbanken.dk/statbank5a/default.asp?w=1152>

Dvs. denne tabel oplyser, at der pr. 1. januar 2006 var 463.235 indvandrere og efterkommere her i landet, hvoraf 200.237 var danske statsborgere, medens 262.998 havde udenlandsk statsborgerskab.

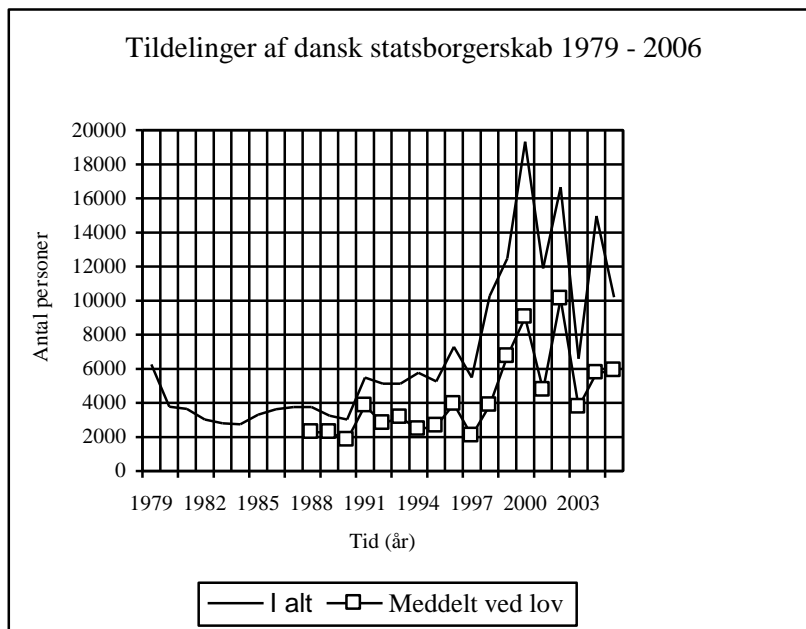
Hvilke misforståelser kan tallene i denne tabel give anledning til? Jo, blandt andet anvendes her Danmarks Statistiks definitioner på dansker, indvandrere og efterkommere. Det betyder, at der i gruppen af danskere forekommer et stort antal 1. og 2. generationsindvandrere som registreres som danskere, selv om deres ”kultur”, herunder sprog og adfærd mv. eksempelvis kan være stærkt Mellemøstligt præget. De er registreret som dansker, hvis deres ene forælder, f.eks. moderen har opnået dansk statsborgerskab inden fødselen af barnet, selv om faderen måske kan være en nylig familiesammenført libanesiser (palæstinenser). Efter anvendelsen af denne definition vil antallet af efterkommere være begrænset og give anledning til undren, når man tager de traditionelle familiestørrelser og fødselshyppigheden i familier fra Mellemøsten i betragtning.

I avisartikler omtales f.eks. ofte kun antallet af udlændinge, hvilket betyder at tallet ikke medtager de, der er født i udlandet og siden har opnået dansk statsborgerskab. Dvs. man taler om gruppen på 262.998 (pr. 1. januar 2006) og har ikke medtaget de mange indvandrere og deres efterkommere, som har opgivet deres oprindelige statsborgerskab og byttet det ud med et dansk statsborgerskab. Dette forhold nævnes ikke, og læserne efterlades da med indtryk af, at antallet af ”fremmede” er betydeligt lavere end det virkeligt er.

Erhvervelse af Statsborgerskab (Naturalisering)

Antallet af personer som får dansk statsborgerskab via naturalisering (bekendtgøres ved lov via Lovtidende og er vedtaget af Folketinget) omfatter alene de voksne ansøgere, hvorimod de af disse børn, som ved loven automatisk får statsborgerskab med forældrene ikke er talt med i lovbekendtgørelsen. Derfor er Udlændingsservices tal for naturaliseringer større end tallet ud fra lovbekendtgørelserne.

År	Meddelt ved Lovbekendtgørelser	Oplyst af Danmarks Statistik i Statistikbanken	Forskel (børn?)
1979		6 249	
1980		3 780	
1981		3 642	
1982		3 029	
1983		2 798	
1984		2 740	
1985		3 310	
1986		3 623	
1987		3 765	
1988	2273	3 747	1474
1989	2263	3 258	995
1990	1824	3 028	1204
1991	3837	5 490	1653
1992	2789	5 118	2329
1993	3135	5 136	2001
1994	2439	5 767	3228
1995	2641	5 266	2625
1996	3919	7 289	3370
1997	2061	5 487	3426
1998	3848	10 277	6429
1999	6718	12 478	5760
2000	9022	19 323	10301
2001	4743	11 892	7149
2002	10101	16 662	6561
2003	3748	6 583	2835
2004	5740	14 976	9236
2005	5899	10 197	4298

Kilde: Lovtidende 1987-2004 og Danmarks Statistik, Statistikbanken
<http://www.statistikbanken.dk/statbank5a/default.asp?w=1152>

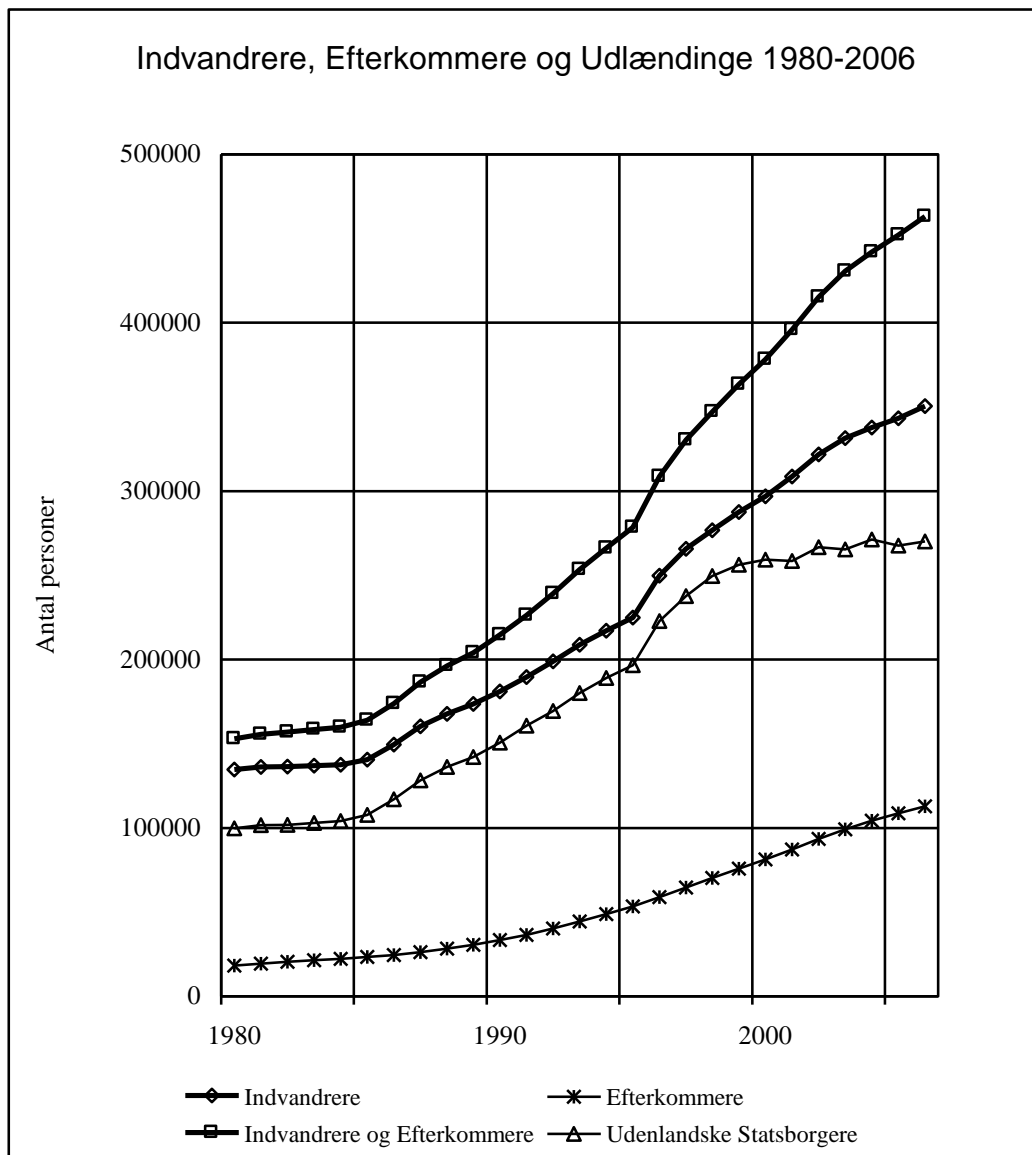
Fra 1979 til 2006 har i alt 184.910 personer fået tildelt dansk statsborgerskab. Det svarer ca. til hele befolkningen den 1. januar 2004 i følgende syd- og sønderjyske byer: Tønder (8.033), Sønderborg (26.959), Aabenraa (16.255), Haderslev (20.974), Vojens (7.831), Kolding (54.941) og Vejle (48.817) eller i alt i de 7 byer 185.110.

Antallet af statsborgerskaber meddelt ved lov og offentliggjort I Lovtidende er mindre end det antal som oplyses af Danmarks Statistik jf. Statistikbanken
<http://www.statistikbanken.dk/statbank5a/default.asp?w=1152>

Mulige misforståelser: Hvis man tager udgangspunkt i personantallet i de lovbekendtgørelser som er det retlige grundlag for tildelingen af statsborgerskaber, vil man få et antal som er betydeligt lavere end de antal, som oplyses både af Indvandrerservice og af Danmarks Statistik. Sandsynligvis mangler der i lovbekendtgørelserne en opgørelse af det antal børn, som automatisk får tildelt statsborgerskab, når forældrene får. Børn som fødes af disse personer efter tildelingen af statsborgerskab, registreres som danskere, blot en af forældrene har dansk statsborgerskab.

Hvor mange er indvandret til nu, og hvor mange bliver der i fremtiden?

Allerede nu er antallet af indvandrere og påvirkningen af især muslimsk kultur så væsentlig, at mange spørger sig selv, om danskerne kan risikere at komme i mindretal, og hvornår dette mon sker?

Kilde: <http://www.statistikbanken.dk/statbank5a/default.asp?w=1152>

Det rejser en lang række spørgsmål, som bliver forsøgt besvaret nedenfor:

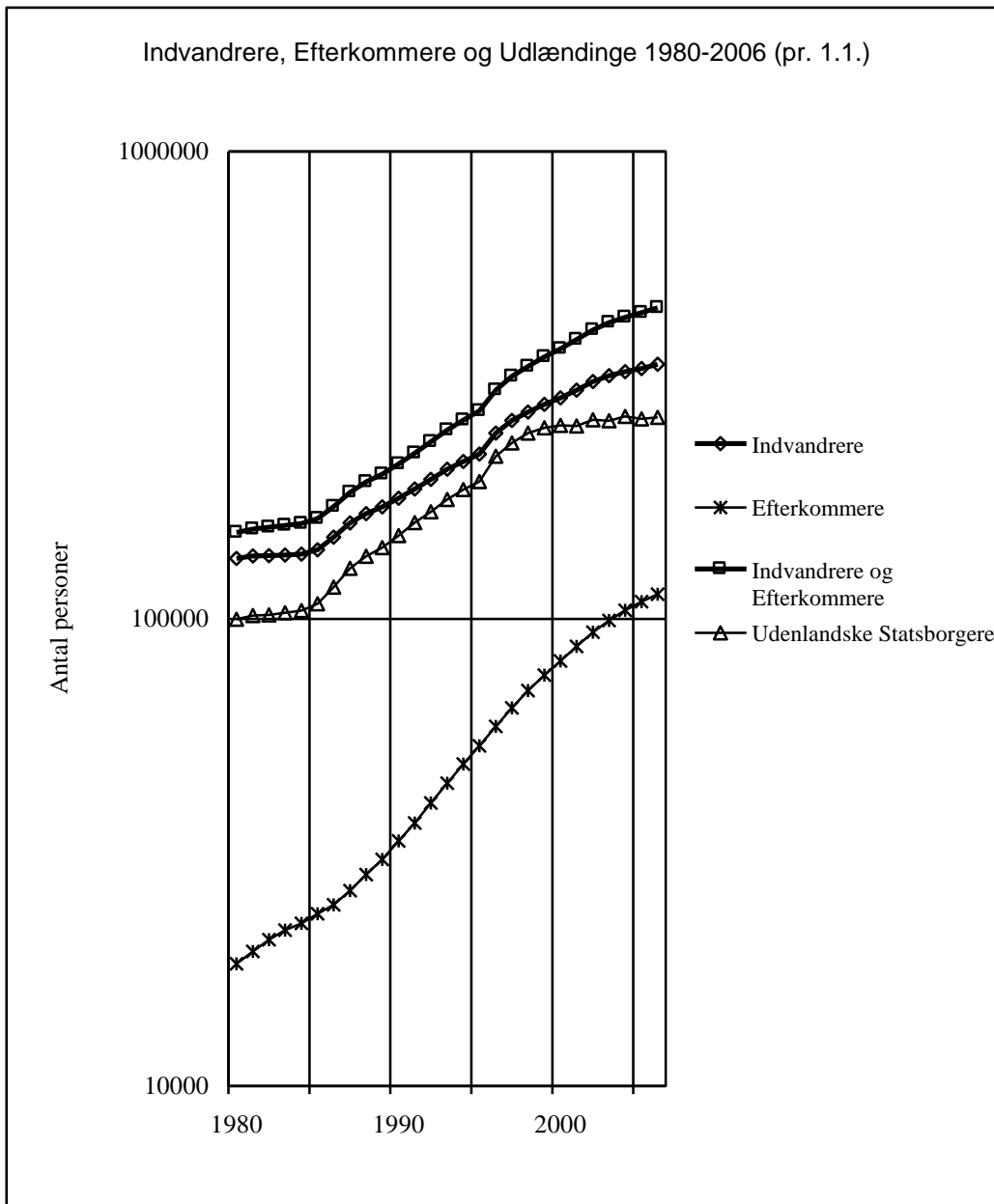
Hvordan fortsætter udviklingen ?

Hvilke faktorer påvirker indvandringen? Situationen i DK? (F, D, Indv. Familiesammenføringer, lovgivning)? Situationen i EU (ydre grænser, regler for asyl etc. rygter om guldet i nord)

Situationen i Mellemøsten/Nordafrika (udvandring, ressourcer, økonomi, familie, kædemigration, jfr. PC-Matiessen).

Smitter Irans eksempel (jf. Jørgen Clausen: The Dramatic Drop in Fertility in Iran.) og den sene effekt af et fald. Selv om fødselshyppigheden falder – så vokser folketallet i de næste 50 år.

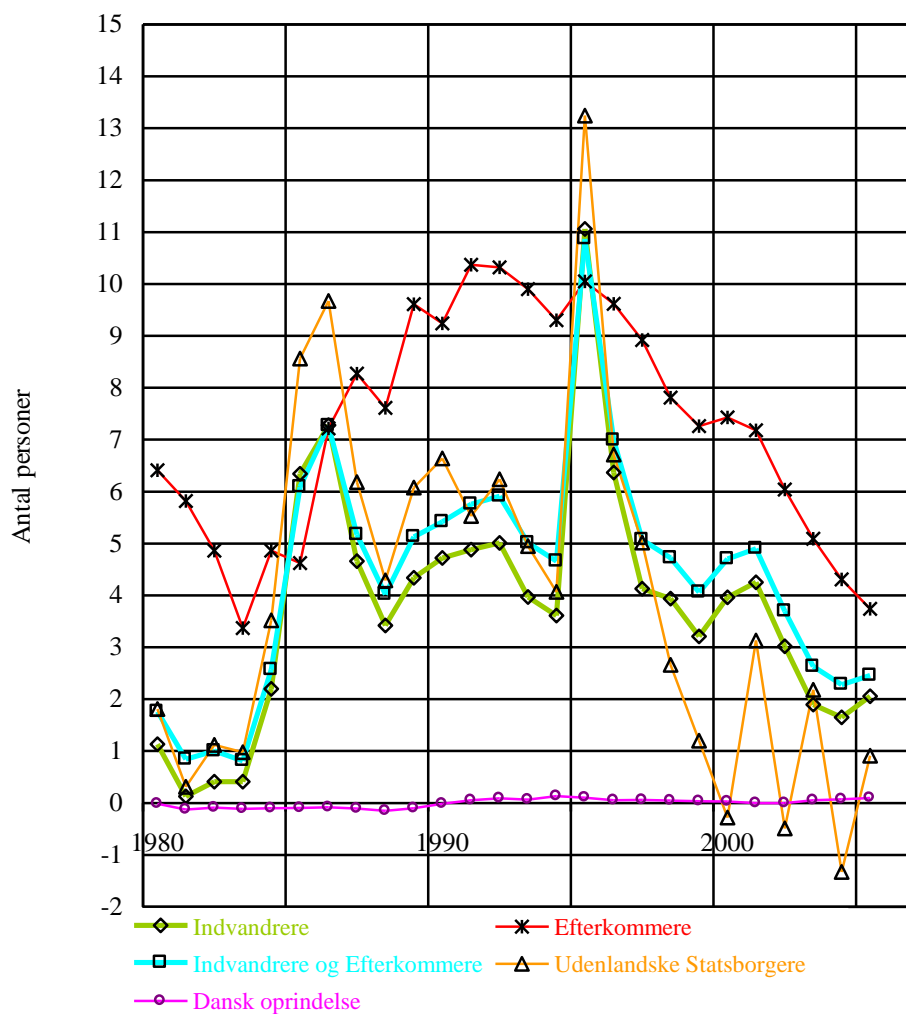
Ikke alle dele af landet er lige udsat.

Antallet af indvandrere og efterkommere ser ud fra tallene fra Danmarks Statistik ud til at vokse, men ikke helt så hurtigt som i de sidste 10 år af det forrige århundrede. Man kan derfor spørge, om det er den ny regerings indgreb efter valget i 2001, som har ført hertil, eller om der er forhold, som ikke fremgår af de viste tal og kurver?

Årlig vækst i antallet af Indvandrere, Efterkommere, Udlændinge og Danskere 1980-2005

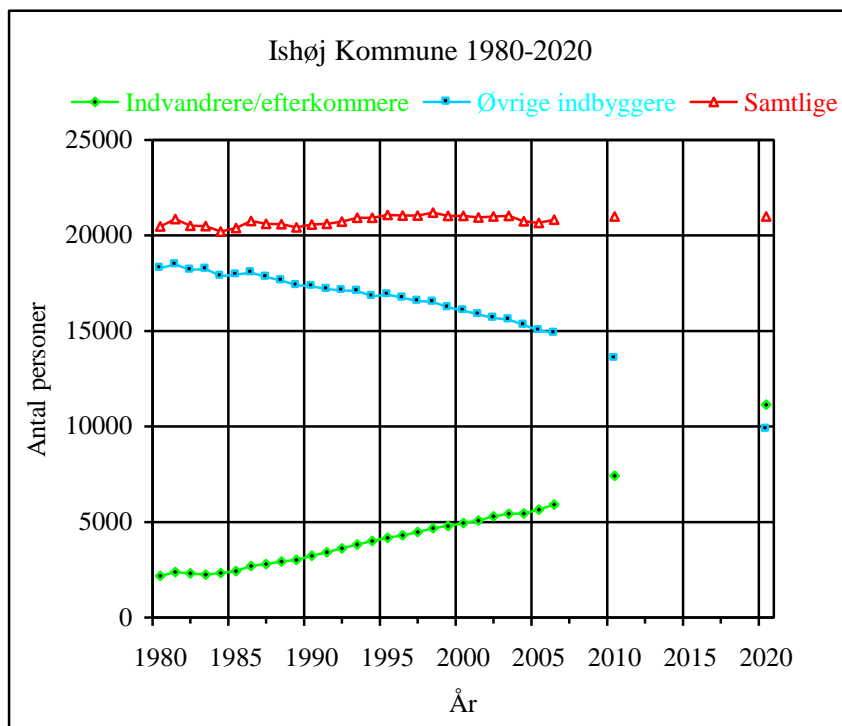
Hvor får indvandrerne først flertal?

Tabel 4

15 kommuner med relativt flest "indvandrere og efterkommere" henholdsvis "udenlandske statsborgere" pr. 1. januar 2002.

Kommune	% "Indvandrere og efterkommere"	% "Udenlandske statsborgere"
1 Ishøj	25,2	14,0
2 Brøndby	21,7	11,4
3 Albertslund	20,5	11,1
4 Karlebo	16,6	9,6
5 Høje Taastrup	15,1	9,0
6 Farum	13,3	8,3
7 Bov	13,2	9,6
8 Herlev	13,0	7,5
9 Hvidovre	11,9	6,8
10 Sønderborg	11,1	7,0
11 Århus	10,9	6,2
12 Gladsaxe	10,6	6,0
13 Rødovre	10,5	5,9
14 Helsingør	10,4	6,4
15 Odense	10,2	5,9

Kilde: Danmarks Statistikbank, Danmarks Statistik. www.dst.dk. Det er af kortene i Statistisk 10-årsoversigt fra 1999 tydeligt, at grænseregionerne har stor andel af "indvandrere og efterkommere" fra "mere udviklede" lande. I området omkring den dansk-tyske grænse drejer det sig om tyske statsborgere og i Øresundsområdet om personer med svensk baggrund. "Indvandrere/efterkommere" fra "mindre udviklede lande" er som før nævnt hovedsagligt bosat i og omkring hovedstadsområdet samt i de større byer og købstæder, medens landkommunerne har relativt få indbyggere fra denne kategori.

Værdierne for 2020 og 2050 er skønnede ud fra den hidtidige udvikling. Idet det forudsættes, at boligmassen er stort set uændret og at udskiftningen af familier sker således, at en yngre dansk familie med 1-2 børn fraflytter lejligheder, når familien vurderer, at en større bolig eller evt. et parcelhus er til fordel for f.eks. børnenes opvækst. I den tomme bolig flytter en indvandrerfamilie

ind, som enten endnu ikke har, men som i løbet af en kort årrække vil få et større antal børn end den familie, som den erstatter.

Spørgsmålet er i og for sig ikke hvornår indvandrerne talmæssigt opnår flertal, idet der vil gå en række år, inden børnene får valgbarhed og stemmeret til diverse råd, men hvornår indvandrergruppen har flertal sammen med dens danske støtter eksempelvis Det Radikale Venstre, SF, Enhedslisten og dele af Socialdemokraterne. Dette kan f.eks. ske allerede inden indvandrergruppen overskrider de 50 % af befolkningen. I løbet af ganske få år derefter vil denne gruppe alene i kraft af det store børnetal opnå absolut flertal i forældrebestyrelser mv. og derefter hvis gruppen af muslimer er tilstrækkelig stor på demokratisk vist kunne indføre normer og regler med baggrund i den muslimske koranbaserede sharia. Det vil f.eks. betyde forbud over for visse traditionelle danske spiser, regler mht. forholdet og adfærd mellem kønnene etc.

Der har vist sig en tydelig tendens til, at mange indvandrere og udlændinge bosætter sig i bestemte kvarterer nær de vore største byer. Det er opstået særlige indvandrerghettoer på den såkaldte "Vestegn" vest for København og i bestemte kvarterer i København (Mjølnerparken), Odense (Vollsmose), Århus (Gjellerup), Ålborg, Esbjerg, Haderslev (Varbjergparken) osv.

Relativt flest indvandrere og efterkommere findes med den nuværende (2006) kommunalstruktur i Ishøj Kommune, hvor 28,4 % af befolkningen er kategoriseret som indvandrere og efterkommere. Fremskrives udviklingen har indvandrere og efterkommere flertal i befolkningen inden år 2020. Som situationen er nu i Ishøj ser det ud til, at hver gang en bolig fraflyttes af en "dansk" familie, erstattes den med en indvandrerfamilie, både fordi indvandrerne søger sammen og dels fordi de danske familier søger områder med færre "etniske" problemer i skole, institutioner osv. Tallet er imidlertid ikke sikkert, da der er en del af den yngre del af befolkningen med indvandrerbaggrund, der på grund af Danmarks Statistiks definition er registreret som "danskere". Forholdet kan derfor være væsentligt anderledes end tallene viser.